

så etablering af nye arbejdspladser, kultur- og fritidsinteresser og forskellige andre aktiviteter. Det drejer sig ikke kun om en snæver økonomisk udvikling som endemål, men netop om en bredere udvikling, der også er målrettet mod kultur, erhverv, demokrati og fritid, som jo er nogle af de vilkår, som er meget vigtige, for at mennesker skal vælge at bosætte sig i et område.

Det drejer sig jo ikke kun om at se snævert på, hvor god økonomien er i det og det område. Det handler meget langt hen ad vejen om de levevilkår, som de mennesker, der bor der, rent faktisk har, og derfor er det vigtigt, når vi snakker landdistrikter, at vi også har det aspekt med, at der ofte er tale om udkantsområder. Nu er det jo ikke sådan, at alle landdistrikter lever med en risiko for at blive affolket, få svært ved at klare sig, men vi kan se, at der er et vist sammenfald mellem det, man kan kalde udkantsområder – altså områder, som har svært ved at følge med i den vækst og udvikling, der er i samfundet som helhed – og landdistrikter. Der er dog ikke et totalt sammenfald, for der er også visse større provinsbyer, der falder ind under begrebet udkantsområder.

Det fremgår af landdistriktsredegørelsen, at den økonomiske fremgang, der har været i Danmark, faktisk især er kommet landdistrikterne og landkommunerne til gode. Den økonomiske vækst har været større her end i både hovedstadsområdet og landet som helhed, og det samme gør sig gældende, når vi ser på befolkningsudviklingen. Men det er altså også sådan, at den udvikling ikke er kommet alle landdistrikter ligeligt til gode. Nogle af udkantsområderne har ikke i helt samme grad fået del i fremgangen, ja, faktisk er det sådan, at der er områder, hvor der har været en direkte tilbagegang i befolkningstallet op gennem 1990'erne. Men vi kan også se ud af tallene, at det ikke behøver at være sådan. Der har i midten af 1990'erne også her været en vis vækst i befolkningstilgangen, men den er altså forsvundet igen i enkelte områder.

Redegørelsen viser, at der er forskelle på, hvordan landdistrikterne klarer sig, og at det kan afhænge af omgivelserne. Det kan være de naturmæssige omgivelser, for det giver jo sig selv, at kvaliteten af landbrugsjorden i det pågældende område kan være afgørende for, hvor velstående lokalsamfundet er. Også beliggenheden i forhold til større byområder og andre forhold kan gøre sig gældende, og derfor er det

vigtigt at se udviklingen af landdistrikterne i relation til en region og den udvikling, der er i regionen som helhed, ligesom det, når vi taler regionsudvikling, også er vigtigt at se på, hvilken betydning den har for alle områder i den pågældende region. Her skal man have et særlig godt øje til det, der kan betragtes som udkantsområder eller risikerer at udvikle sig til det.

Man kan sige sammenfattende, når det drejer sig om landdistriktpuljen, at der ser ud til at være et behov for at videreføre puljen, for det er jo ikke sådan, at vi kan sige, at udviklingen er tilendebragt. Vi kan se af den forsøgsperiode, der har været, at det faktisk er muligt at påvirke udviklingen med en mere bevidst politik rettet mod landdistrikterne, men vi kan også se, at der stadig er et stykke vej at gå, og at der for visse områder er en direkte risiko for et tilbageslag. Et af midlerne til at imødegå det kunne netop være at videreføre landdistriktpuljen med særlig vægt på integration og hele spørgsmålet om udkantsområder og modvirke, at der opstår udkantsområder.

Jeg siger særlig vægt på integration, fordi det jo er sådan, at integrationsloven betyder, at alle dele af landet nu skal have et medansvar for integration af de flygtninge, der kommer til landet, og der er jo dele af landet, der ikke er specielt rustet til det eller har specielle erfaringer med det. Jeg vil sige, at hele landet har taget utrolig godt imod den opgave, og at man alle steder er meget opsatte på at løse opgave med integrationen på bedst mulig vis. Men der kan jo være dele af landet, ikke mindst landdistrikterne, der har behov for en særlig håndsrækning for at løse den opgave, så den ene konklusion eller sammenfatning, man kan drage på baggrund af landdistriktsredegørelsen, er, at der ser ud til at være et behov for at videreføre landdistriktpuljen.

Den anden konklusion, man kunne drage, og som regeringen i hvert fald drager, er, at der er meget stor brug for at se den regionale udvikling i sammenhæng med landdistrikterne. Der er under alle omstændigheder brug for en regional politik, der sigter på en vis overordnet ensartet udvikling i vort land, men også tager højde for, at der er større byer og en hovedstad, og vægter regionerne i forhold til hinanden.

Den debat tog vi hul på for ikke så længe siden, hvor vi debatterede den første regionalpolitiske redegørelse her i Folketinget. Her viste det sig netop, når man ser på regionerne, at der